

[Ellinger.]

Art samlet paa et Sted, nemlig i Loven, men jeg erkender, at saadanne Detailler vel nok naturligtst hører hjemme i ministerielle Bekendtgørelser, der altid affattes paa Basis af Sagkundskabens Udtalelser og Møinger, og denne Ordning medfører naturligvis ogsaa en større Bøjelighed overfor det praktiske Livs Krav, derunder med Hensyn til, hvad Fremkomsten af nye Giftstoffer kunde gøre ønskeligt. Forandringen har bl. a. medført dette, at en lang Paragraf om et enkelt Stof, nemlig Eddikesyre, har kunnet stryges, og Lovforslaget er i det hele taget gjort noget mere kortfattet.

I § 2, som nævner de Kategorier, der er berettigede til at fremstille Gifte, er, som ogsaa nævnt af det ærede Medlem, der nys havde Ordet, den tidligere Redaktion under Punkt 5, der lød saaledes:

„Andre Laboratorier, der opnaar Tilladelse . . ., dog kun til Brug ved de paagældende Laboratoriers egen Virksomhed“, nu ombyttet med det dels indsnævrende, dels udvidende:

„Undtagelsesvis andre Personer eller Virksomheder, til hvem Indenrigsministeren maatte meddele saadan Tilladelse“. Det vil interessere mig, da Ministeren ikke har berørt dette i sin Fremsettelsestale, at høre, hvad Motiveringen er for denne Ændring. Det samme er for øvrigt ogsaa optaget i § 3, der omhandler, hvem der er berettiget til at indføre Gifte fra Udlandet.

I denne Paragraf er i 8 Punkter opført de, der har Ret til at indføre Gifte fra Udlandet, og man ser, at Haandværkere og ikke alene som efter det tidligere Lovforslag Fabrikanter opnaar Ret til at indføre de Gifte, der bruges i deres Næringsvirksomhed. Hvis jeg nu i Henhold til Punkt 8 ansøger Ministeren om Tilladelse til at indføre Gifte, saa vil han sandsynligvis besvare min Ansøgning med et Afslag — medmindre han skulde have Betænkelighed derved, fordi jeg er Rigsdagsmand. Men hvis jeg faar et Afslag, bryder jeg mig fejl derom, saa løser jeg Borgerskab som Grosserer. Det koster 240 Kr., og jeg skal foruden disse Penge kun møde med en Forholdsattest, som gaar ud paa, at jeg ikke ved Dom er fundet skyldig til Straf af offentligt Arbejde eller er under Tiltale for en Forbrydelse, der kan medføre en saadan Straf, saavel som at mit Bo ikke er under Fallitbehandling — her kunde jeg maaske endog faa Indenrigsministeren til at støtte mig ved at være den ene af de to, der skal underskrive dette. Ja,

hvis den nye Næringslov bliver vedtaget, gaar de 240 Kr. endog ned til 20 Kr. For 20 Kr. kan man altsaa gaa helt udenom Ministeren og faa Ret til ifølge Punkt 5 i § 3 at indføre Gifte, og saa opnaar man endda en langt større Beføjelse end den, Ministeren kunde have givet en, idet ministeriel Tilladelse sandsynligvis for det første vilde omfatte bestemte Gifte, og dernæst vilde Tilladelsen ikke give den paagældende — altsaa maaske mig — Ret til at udveje, sælge og udlevere Gift, men en saadan Ret har jeg i Kraft af det til den Tid for 20 Kr. erhvervede Borgerskab ifølge § 4, Punkt 6. Paa dette Punkt tror jeg at Lovforslaget trænger til at prøves lidt nærmere.

§ 9 udtaler, at Ministeren fastsætter nærmere Regler for Udlevering af Gifte til teknisk Brug fra Apoteker og nogle i § 6 omtalte særlig giftkyndige handlende, som har erhvervet de kommunale Myndigheders Tilladelse til at drive saadan Handel, men der staar intet i Lovforslaget om, at de maaske ganske ukyndige Grosserer skal være underkastet tilsvarende Regler. Der maa sikkert her være noget at rette.

§ 5 i Lovforslaget er jo et Kompromis mellem Giftlovens Hensigt saa vidt muligt at forebygge Ulykkestilfælde ved Brug af Gifte og Befolkningens Trang til i visse Tilfælde at faa den lettest mulige Adgang til disse Gifte. Det bestemmes, at Købmænd, Detailhandlere, Materialister og Forbrugsforeninger kan sælge og udlevere og Have- og Landbrugsorganisationer kan udlevere — men altsaa ikke sælge — Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, som er skadelige for Have- og Landbruget. Denne Bestemmelse er videregaaende end f. Eks. den engelske Lovgivning. I dette den frie Handels Land er Retten til at handle med Giftstoffer ikke fri, men den er betinget af en Bevilling, som kan udstedes af lokale Myndigheder, hvilke skal overveje, før Bevilling gives, om Publikums rimelige Krav om Adgang til at købe disse Giftstoffer er imødekommet i Forvejen i det Nabolag, hvor Ansøgeren søger om at handle, og en saadan Bevilling er personlig, den er kun gyldig for den Person, for hvem den er udstedt, og gælder ikke for hans Medarbejdere i Forretningen. Hvis disse skal have Adgang til at udlevere Gifte, maa der udstedes Bevilling til enhver af dem. Naa, give Bevilling til nogle og ikke til andre Forretninger vil man vel neppe komme ind paa her hos os, medmindre der foreligger objektive Grunde til at nægte en Forretning en saadan Tilladelse.